

прѣснопойки се раздаха въ Сливенъ само на членовѣтъ. Като пристигнаха въ Ямболъ, срѣщнаха се съ Георги Дражовъ, до когото бѣхъ прѣпоръчени и съ Никола II. Ивановъ, на които раскажахъ за целта на идванието си, прочетаха имъ писмата отъ Сливенскійтъ комитетъ, дадаха имъ книгата за тѣхъ и наставления за да си основатъ комитетъ^т, по примѣрътъ на Сливенскійтъ. Слѣдъ това тѣ се срѣщнаха съ телеграфиста на железницата, Иванъ Цанковъ, който ги насърди и имъ обѣща, че не ще бждатъ лишени отъ неговото съдѣйствие. На другийтъ день Иларионъ и Коста Тойювъ^т се завърнаха въ Сливенъ.

Като се поумножи числото на привърженцитѣ, неможаше да се привърватъ въ едно мѣсто и за да не се даде подозрѣние, рѣшиха членовѣтъ да събератъ пари изъ по между си и на тѣхна разноска да отворятъ Неновото кафене въ *Градинитѣ*, кѣто стоеше затворено, защото не позволявахъ отъ правителството крѣчми по крайщата на градътъ. На Т. Подигача се заръча да вземе единъ голѣмъ зинбюлъ, за да приеме покупенитѣ нѣща, като: кафе захаръ и пр. Той бѣзъ забава нарама голѣмийтъ зинбюлъ и отиде съ Г. Кириаковъ за да ги покупятъ. Позволителенъ биллетъ се издѣйствува да се даде на Нено.

Кафенето вече се отвори. Подъ зеленийтъ клонатъ орѣхъ срѣдъ градината и по зелената пролѣтна моравъ, стичаха се и насѣдваха новитѣ привърженци и по тайно се разговаряха по двама трима отдѣлно или отакъваха да имъ се съобщи наставление отъ Слив. комитетъ, както и ако нѣкой осетятъ да се говори лошаво за нѣкого отъ дѣйцитѣ и пр., тамъ се съобщаваше и по-всички